Mým domovem ztichlá je putyka

Waldemar Matuška

recitativ:
Příteli melancholiku, druhu mé duše tulácké.
Pod kterým nebem zhasnou as, životy naše žebrácké.
Ve zlatém víně ztopíme tyranský rozmar paměti.
Zpívat budem, zapomenem na lásku, smrt i prokletí.

Mým domovem ztichlá je putyka,
mým štěstím je sklenice plná.
Mou láskou kdys bývala gotika,
teď smetla ji baroka vlna.

Když za nocí potácím se ulicí
a nahlížím do oken spáčů.
Jen vlastní stín mě provází
a sám nad sebou pláču.

Když v rezavém zámku klíč zachrastí,
dům zeje jak morová rána.
Mé štěstí se změnilo v neštěstí,
já zůstal jsem sám a ty jsi sama.

A proto mi ta tichá putyka,
dál musí domovem býti.
Než zároveň s ní v noci dobliká
i kahan mého žití.

Když za nocí .....a sám nad sebou plááááááááááčuuuuuuu.

Sponzor: www.srovnavac.cz - šetříme na pojištění!